

Jeg har, som sagt, talt dette, ikke for at opstille Principer, men for at antyde, at Skolevæsenets Sag er under en alvorlig Overveielse. Jeg vil ønske, at denne min Udtalelse maa forekomme Thinget i dette Døeblik tilstrækkelig. Jeg idetmindste kan ikke ansee det for rigtigt eller for mig forsvarligt, at gaae videre i Fremlæggelsen af Principer for en Lovgivning, som endnu ikke selv kan forelægges.

Monrad: Det er kun en personlig Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre. Det forekom mig, at min høitagtede Eftermand i Cultusministeriet yttrede, at dette Ministerium ikke var i Orden, da han modtog det.

Cultusministeren: Jeg sagde ganske vist, at det var ikke aldeles ordnet eller fuldkommen begrændset. Det var nemlig, som det vil være ikke blot min ærede Formand i Ministeriet, men Alle bekendt, ikke muligt at begrænde dets Resfort før efter Grundlovens Udgivelse, idet endeel Kunstanstalter og Instituter, som før vare knyttede til Hofset, bleve henlagte under Ministeriet. Det var det, jeg meente, og ikke Andet.

Monrad: Jeg vil blot bemærke, at der jo ikke senere er foretaget nogen Omordning i Ministeriet af de forskellige Departements. Det var ubehageligt for mig, at den høitagtede Minister brugte det Udtryk: „mindst ordnet“; thi der var jo enkelte Ministerier, som dengang stik ikke endnu kunde eller vilde gjælde for at være Ministerier. Det var saaledes navnlig Tilfældet med Indenrigsministeriet, som jo dengang endnu eksisterede i den gamle collegiale Form. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved denne Gjenstand.

Gleerup: Jeg har Intet at tilføie, uden at takke den ærede Minister, fordi han

har udtalt sig saa imødekommende, saa udførligt og saa bestemt, som jeg fra mit Standpunkt kunde ønske det.

Winther: Der var dog endnu et Spørgsmaal, som jeg vilde tillade mig at henvende den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Det var nemlig i Anledning af nogle Uttringer, som han brugte ved en Interpellation ifjor, og som have gjort mig noget tvivlsom, saa at jeg her maa ønske en nærmere Besvarelse i Anledning af denne Tvivl. Han sagde nemlig, at Reformerne af Skolevæsenet kunde betinges af 2 Forhold; det ene af disse var Forandringer i visse Forhold, som stode i nær Forbindelse med selve Skolevæsenet. Og han gjorde den Bemærkning, at Kirken virkeligt var kommen i et forandret Forhold til Staten ved Grundloven, og at dette muligt kunde faae Indflydelse paa Skolevæsenets Reform. Jeg vilde nu tillade mig at spørge, om da den ærede Minister, selv om vi til October 1851 ikke skulle have modtaget nogen ny Communeordning eller nogen ny Kirkeordning, alligevel vil vedstaae den Forpligtelse, han idag har paataget sig til at fremkomme med et Lovforslag om Almue-skolevæsenets Omordning.

Cultusministeren: Jeg maa i alle Tilfælde vedstaae den, forsaavidt jeg maa underkaste mig Rigsdagens Dom, om de Hindringer, som muligviis kunde indtræde, vilde være tilstrækkelige til at løse mig fra mit Ord.

Frelund: Idet jeg slutter mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 3die District (Gleerup) har sagt, skal jeg kun tilføie, at den høitagtede Cultusministers Svar forekommer mig lidet tilfredsstillende.